6de JAARGANG. CURACAO DEN 2[illegible] MAART 1889. N° 270

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN DEMENTI.

Onder voorbehoud hebben wij in ons voorgaand nummer melding gemaakt van het inderdaad ongeloofelijk bericht voorkomende in de parijsche *Croix* waarin de bekende bekeerling Leo Taxil zijn droefheid uitdrukte over het feit door eenige spaansche bladen vermeld, dat de Koningin-regentes tot de vrijmetselarij zou zijn toegetreden.

Wij achten ons gelukkig nu mede te kunnen deelen, dat de Spaansche minister van Buitenlandsche zaken aan den spaanschen gezant te Parijs een dépêche heeft gezonden, om van dat bericht een officieel démenti te geven. De tekst dezer dépêche luidt aldus:

„ Op het voorbeeld van enkele Spaansche bladen der oppositie hebben de fransche katholieke bladen gemeld, dat de Koningin-regentes het Groot-Meesterschap der spaansche vrijmetselarij zou hebben aanvaard. Men voegde er zelfs bij, dat de insignes van den 33sten graad haar op het Koninklijk paleis werden aangeboden, in tegenwoordigheid van princes Maria del Olvido, zuster van den hertog van Sevilla en van Doña Rosaria Acuna en vele andere dames.

Wij kunnen U ten stelligste verzekeren, dat dit bericht valsch is."

DUITSCHLAND EN NEDERLAND.

Met een paar woorden maakten wij in ons vorig nummer gewag van de dwaze redeneeringen, die er in het Buitenland gebouwd worden op een toekomstige troonsopvolging in Nederland, die God zoo lang mogelijk nog verschuive. Het doet pijnlijk aan, wanneer men aan het ziekbed van den vader twisten hoort over het erfdeel. Te meer trof ons daarom een correspondentie uit Berlijn aan de *Défense* gericht, waarin naar aanleiding der successie in Nederland met kieschheid en waardeering, met de meeste zaakkennis en de uiterste nauwkeurigheid de buitenlandsche politiek aangaande ons land wordt behandeld. Wij meenen onzen Lezers een overzicht van dat belangrijk schrijven niet te mogen onthouden.

„ Koning Willem der Nederlanden luidt het daar, geniet in Duitschland geene sympathie, noch aan het keizerlijk hof, noch in het leger, noch in de officiëele wereld, noch bij het volk. Dat is merkwaardig, niet als een verwijt, maar integendeel als groote eer voor den koning der Nederlanden. De ware belangen van Nederland eischen, dat zijn Koning zich op zekeren afstand houde van de Duitsche politiek en niet toegeve aan eenig plan tot verbond, hetzij schriftelijk of mondeling, dat Holland's onafhankelijkheid vroeg of laat in gevaar zou brengen. Dat heeft de koning gedaan, en dat heeft hem ook de antipathie der Duitschers bezorgd."

Duitschland's plan, om veld te winnen in Nederland, dagteekent, meent de schrijver, sedert het ontslag als Duitsch gezant hier te lande van baron Kranach, die met eene vrouwe uit de familie Van der Does gehuwd was.

Wat Hollands lot ook moge wezen, de geschiedenis zal getuigen, dat koning Willem alles gedaan heeft wat hij kon, om de vrijheid zijns lands en de onafhankelijkheid der Hollanders tegenover de Duitschers te waarborgen. Men moet echter in aanmerking nemen, dat de koning bijna afgezonderd zat op zijn troon, dat hij bij Frankrijk noch Engeland steun vond, niettegenstaande het duidelijk is, dat het lot dezer beide Staten voor een goed deel van dat van Nederland afhangt. Men denke slechts aan het overwicht, dat Duitschland zou verkrijgen, indien Nederland op de een of andere wijze gedwongen werd, zich te scharen onder het getal der Staten, die het Duitsche Rijk vormen.

De beschermengel van koning Willem was zijne gemalin, wijlen koningin Sophie, geboren prinses van Wurtemberg. Duitsche van hart en geboorte, wist zij wat Pruisen's verheffing beteekende voor Duitschland's vrijheid en onafhankelijkheid. Toen zij het laatste aan de voeten van Pruisen zag, voorzag zij terecht dat dezes eerzucht zich naar Holland zou richten. Zij was onvermoeid, de edele koningin, om de aandacht van haar gemaal te vestigen op hetgeen hij van Pruisen had te vreezen, en zij ondersteunde zooveel mogelijk het conservatieve ministerie-Heemskerk, dat eene vriendschappelijke politiek jegens Frankrijk onderhield. De koningin stierf in 1878, en men zegt, dat op haar aanraden de koning het volgend jaar huwde met de jonge prinses van Waldeck, om de opvolging van den Nederlandschen troon te verzekeren, teneinde alle interventie te voorkomen.

Vervolgens wijst het artikel op de bemoeiingen onzes Konings, waardoor Limburg een en ondeelbaar werd met Nederland en spreekt ook over „ het groothertogdom Luxemburg" waaromtrent onze vorst eene schikking met Frankrijk zocht te treffen, doch waarin Pruisen zich met het bekende gevolg mengde. Na 1870 nam Duitschland's macht steeds toe, en in '77 zag de koning, door niemand gesteund, zich gedwongen, de administratie der Luxemburgsche spoorwegen, die tot dusver in Fransche handen was, aan de Duitschers over te geven. De briefschrijver acht dit een feit van het allerhoogste gewicht en aarzelt niet, om de aandacht in Frankrijk, die uitsluitend op de inwendige twisten is gericht, op te wekken, openlijk te te verklaren: „ Duitschland beschouwt het koninkrijk der Nederlanden als zijn wettige en onvervreemdbare erfenis."

Zijne berekening is eenvoudig: Indien prinses Wilhelmina, de toekomstige koningin, zonder kinderen sterft, vervalt de troon aan s'konings zuster, de groothertogin van Weimar of hare kinderen. Na dezen komt prins Albrecht van Pruisen, een volle neef des konings, het eerst in aanmerking. De Duitsche diplomatie heeft dus reden te over om een politiek of zelfs militair optreden in Holland te motiveeren. Waarschijnlijk zal Duitschland trachten, prinses Wilhelmina aan een Duitschen prins te doen uithuwelijken. Deze taktiek zal lang duren, maar Duitschland kan er groote voordeelen uit trekken. Het kan onderwijl nauwe betrekkingen aanknoopen met Holland, waaraan het de voordeelen zijner politieke protectie zal aanbieden en die eener voor Holland voordeelige politiek in zake handel, tarieven en spoorwegen. Maar het staat nog altijd te bezien, of men met deze middelen erin zal slagen, den natuurlijken afkeer der Hollanders van de Pruisen te overwinnen.

Indien Duitschland echter inziet, dat zulk eene methode niet helpt, kan men er zeker van zijn, dat het krachtiger middelen zal aanwenden. De Duitschers meenen de zwakheid der politieke kringen, welke tegenwoordig Frankrijk overheerschen, genoeg te kennen, om niets van dien kant te vreezen. Laten wij er dus zeker van zijn, dat Duitschland rechtstreeks op zijn doel zal afgaan, dat niet is, Holland te veroveren, ten minste voorloopig niet, maar het door hechte banden aan Duitschland te binden.

Dan wijst de correspondent op den invloed, dien Duitschland zeker in Luxemburg krijgt, zoodra hertog Adolf van Nassau er op den troon komt. Hadde de hertog hierin niet toegestemd, dus oordeelt de schrijver, dan zou Duitschland wel de hand op het groothertogdom leggen „ als administrator" evenals in Brunswijk bij den dood des laatten hertogs.

„ Het is duidelijk," zoo eindigt de correspondentie, „ dat al deze gebeurtenissen een ontzaglijken invloed moeten uitoefenen op Frankrijks zaken, en dat dit niet slecht zal doen met zijne blikken te wenden naar Den Haag en naar Luxemburg. Aan Engeland kan dezelfde raad met evenveel grond gegeven worden."

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

E pastor tambe, ma coe un mira mas elevá i mas puro, como tambe pa e grandi interes, koe el tabatin pa Senjor i Senjora Molenaar i pa e jioe adoptivo, e pastor tambe a spierta nan diferente bé di no duna e mucha tur su gustoe.

"Ma el no jama *Sans- Souci* anto? e Senjora a respondéle un dia riba su observación," i mi ta obligá di no nenguéle ni cos di mas chiquitoe...."Ademas" el a duna pa excusa, "el ta ainda asina chiquito, ora é crece, lé drechá."

Com koe e pastor a contradiciéle, com koe el a biséle koe formacion di karakter mesté bai huntoe i pareu coe instruccion; koe un paloe meste ta drechá, ora e ta chiquito pa el no crecé corcobá—Senjora Molenaar tabata sabi semper di corta e conversacion ai coe cualqué pret di Pierre.

Molenaar, koe tabata mira masja bon coe cuanto razon e pastor tabata haci e reflexionnan, a tuma animo, i un dos bé el a papia duroe coe su esposo, pero coe mal resultado, pa motiboe, koe e mal crianza a keda sigui i koe su esposa a keda mal contentoe. Na lugá di persistí, manera tabata su obligacion, Molenaar a stop di papia ai riba, afin di no trece desunion, i el tabata haci net manera el no tabata mira ni tende nada, maské su cara tabata mustra algun bez claramente, koe el tabata rabiá riba e modo di crianza.—

A pasá mas koe un anja sin koe den esai a socede nada di particular. Pierre, koe awor tabatin tres anja, a bira poco poco "*un sjoromboe chiquitoe*" i ningun hende lo por a keré koe no ta muchoe tem pasá koe el tabata bistí coe un camisa toer kibrá, koe a troca mas koe siete coló, koe el tabata bibá den un cas chiquitoe i pober den cajanan di mas atrás. En verdad nan no a spar nada pa haci *Sans—Souci*, tantoe den su bistimentoe como den su manera, bira un *klompi di diamanta*, manera Senjora tabata jaméle coe preferencia. El por a bisa "*papa*" i "*mama*" i "*si Mijnheer*" i "*no Mevrouw*" di un manera tan beleef i tan graciosa, pa hortá curazon di hende. Si el sali bai keire coe mama den cajanan principal, anto tur hende tabata keda para admirá e bonito cara chiquito, e cara gracioso i spiertoe, dorná coe su cabei, mes fini koe seda, gekrul te riba su garganta, di modo koe hendenan di mas serio i di mas secoe di naturá mes, tabata hunga i hari coe n'éle. I tur conocinan di famia di papa i Senjora tabata bira loco coe Pierre, koe tabata papia asina travesá Ora el tabata jama un cos "*tos*" i Senjor Krom, un amigo di Molenaar "*Trom*," anto nan tur tabata hari te casi pega den.

"Mon Dieu (mi Dios)" coe é chiquito gritoe di spantoe senjora Molenaar, koe a bini un atardi fo di un visita, a drenta cas. I é spantoe no tabata sin motiboe, pasobra na suela delanti di un zijbor, un precioso vaas di Japan, tabata kibrá na pida pida. No a dura cinco minuut, of Molenaar a worde jamá fo di su kantoor, i un bé nan a cuminsá puntra ta kende a kibra e vaas. Un criá tras di otro, manera semper ta costumbre, ningun no tabata sabi; solamente Herman é criá homber, a mira, koe *Sjoromboe chiquito* tabata curi drai rond den zaal.

"Pierre a bahá aki bao? nan a puntra e jaja, koe nan a jamá un bé coe é mucha fó di ariba. Spantá i jeen di sustoe — pasobra el tabatin strenge orde pa mira koe é mucha só no bahá trapi — é jaja mester a declará, koe ora el a bai cohé un cos den un otro kamber, e jiu a hui baha abao. Ma promé mes koe e jaja caba di duna é declaracion ai Pierre mustrandoe riba e glasnan kibrá a bisa ta kende...... "*Herman haci*" el dici coe su machi, koe tabata bleek, den un tono medio harí medio serio: "*Herman haci.*" E criá homber mester a parce atrobe, i maské el tabata sostene coe impertinencia koe ta mentira, Molenaar tabata convencí, koe en verdad el tabata e culpabel, ademas koe el a ripará koe, aunké é criá a dominá su temor, toch el a spanta riba e pregunta, koe si por ta posibel, koe un mucha di tres anja, por dal o larga cai fo di zijbor un vaas, koe el no por ni hiza, soponé mes koe el a subi riba un stoel p'é jega cerca. "Sí ta cos bo tabata asina francoe di declará koe ta pa un desgracia esai a socedé bo, anto maské cuantoe ta sintí mi su kibramentoe, pasobra ta un recuerdo di mi tata, lo mi a pordona bo; ma awor koe bo ta asina cobarde di kier tira culpa riba Pierre, mi no tin mester di bo sirbisji mas, i asina bo luna jega bo por bai."

Bleek di rabia i coe un stem ronk é criá a respondé koe mihó el ta bai awor un bé, i nan a biséle ta masjá bon. Un ora despues el a cohé tur su cos i el a desaparecé. I coe su baimentoe e asuntoe ai a caba: pasobra pa keda papia hopi dia ot hopi siman riba un cos, koe no tin drechamentoe mas, esai no tabata den karakter di Molenaar ni di su esposa.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Tot ons genoegen kunnen wij onzen lezers mededeelen, dat de Zeer Eerwaarde Heer A. Frie, Pastoor van Santa-Rosa, hedenmorgen met de "Jamaican" in den besten welstand uit Venezuela in ons midden is teruggekeerd.

—Segun nos ta tende, cincoe hende a hera di perde nan bida den un cas chiquitoe na caja grandi di Pietermaai. Ora nan a bai drumi ajera anochi, nan a lubida di paga candela, i asina koe huma di carbon a jena cas. Fortunadamente mainta tempran un hende mester a haci un respondi aï. Foi costumber el a haja cas cerrá ainda; i pasobra nan no a duné ningun respondi riba su gritoe, el a corda koe un cos mesté a pasa nan i el a forza porta. Danki Dios, no tabata muchoe laat ainda. Maské el a haja nan tur foi habla, pa judanza di Dokter Lansberge koe tabata na man i di bon bisinja, nan a scapa peligro. A lo menos nos a tende, koe nan tur ta bon aırobé.

NEDERLAND.

De toestand van Z. M. den Koning.

Omtrent den toestand des Konings deelt de Haagsche correspondent der N. Gr. Ct. het volgende mede, welke correspondentie de meeste Nederlandsche bladen hebben overgenomen:

"De ziekte des Konings heeft het gewone verloop. Totnogtoe nemen de krachten minder snel af dan men aanvankelijk vreesde, maar, al moge de *Staats-courant* schier elken avond de natie in schijn gerustgestellen door de vermelding van de kalmte en rust van den hoogen lijder, ik meen wel te doen met mijnerzijds tegen illusiën te waarschuwen. De phase van aphatie, die reeds voor een dag of vier scheen te naderen, is nu werkelijk ingetreden. Z. M. slaapt veel, niet enkel s'nachts, maar ook bij dag; 't is de slaap der uitputting, niet de verkwikkende sluimering van den zieke, die, ontwakend, zich versterkt gevoelt. De eetlust blijft ook zeer gering en—wat de officieele bulletins niet vermelden, is de hoofdzaak—de polsslag wordt allengs minder krachtig, en de geest verzwakt voortdurend. Nu en dan is de Koning in de laatste dagen nog eens opgestaan, maar alleen voor weinig oogenblikken; hij teekent nog alle stukken, maar werkt overigens niet meer in den eigenlijken zin des woords. De geneesheeren ontveinzen zich geen oogenblik het blijvend gevaar en het vermoedelijk spoedig einde, dat wel in een zacht inslapen zal zijn gelegen. Het is waar, dat professor Rosenstein de mogelijkheid van een zeer langdurig ziekteproces heeft toegegeven. maar niet onvoorwaardelijk; hij moet H. M. de Koningin, die hem na zijn laaste consult ontving, onbewinpeld hebben verklaard, dat, zoodra er in den toestand van opgewondenheid, waarin Z. M. in de vorige week verkeerde, eene wending kwam, de afloop spoediger zou zijn dan op dit oogenblik was te wachten. En die wending —ze is helaas gekomen. De onrust des lijders heeft voor een onheilspellende kalmte plaats gemaakt,"

Tot onze diepe smart moeten wij hieraan toevoegen, dat twee telegrammen, uit den Haag geseind en hier Zondag en gisteren ontvangen, deze onheilspellende correspondentie ten volle bevestigen. Nederland, dat in zijn zoo dierbaar Vorstenhuis reeds zulke smartelijke verliezen te beweenen had, staat op het punt wederom in zwaren rouw gedompeld te worden. Spreken bedoelde telegrammen de waarheid, en dit is helaas maar al te waarschijnlijk, dan verkeert onze beminde Koning in stervensgevaar en kan men elk oogenblik den zwaren slag verwachten, die den laatsten mannelijken telg uit het Huis van Oranje, welks geschiedenis zoo innig met die van ons volk verknocht is, zal ten grave voeren.

—De heer mr. A. I. H. van Baar sedert 16 Sept. 1883 lid van de Tweede Kamer, is na voorzien te zijn van de laatste H. H. Sacramenten, in den ouderdom van bijna 73 jaren overleden.

Sedert korten tijd leed hij aan een ingewandsziekte waartegen tevergeefs alle middelen werden beproefd.

Behalve volksvertegenwoordiger was de overledene sinds 3 Sept. 1850 lid der Prov. Staten van Noord Brabant, en jarenlang voorzitter van den Militieraad in het 3e district Eindhoven en kantonrechter te Oirschot.

—Naar de *Moniteur de Rome* bericht is dr. Schaepman door den H. Vader in particuliere audiëntie ontvangen. Ook het *Centrum* maakt van die audiëntie melding en schrijft: Naar wij met alle zekerheid vernemen, heeft dr. Schaepman, die reeds eenigen tijd te Rome vertoeft dezer dagen een langdurige particuliere audiëntie gehad bij den H. Vader. De gezondheid van het geachte Kamerlid, waarover sommige bladen minder gunstig hebben geoordeeld laat tegenwoordig niets te wenschen over en nu onze hooggewaardeerde medewerker zich gereed maakt, om van zijne ontspannings-reis terug te keeren, hopen wij hem spoedig in vollen welstand en met vernieuwde krachten weer te zien.

Sinds is dr. Schaepman in Nederlan teruggekeerd.—Een hevige pennenstrijd wordt in Nederland gevoerd over een aanstaand wetsvoorstel, waarin de persoonlijke dienstplicht verplichtend gemaakt en het stelsel van remplaceering afgeschaft wordt. De Katholieke pers kant zich daar. op een enkele uitzondering na, geweldig tegen ; slechts is men het nog niet eens over den weg., dien men op moet gaan, om tegen de aanneming dier met wet succes te ijveren. Het laatste woord is in deze zaak nog niet gesproken. Hopen wij dat ons Vaderland bevrijd blijve van algemeenen dienstplicht, die inderdaad een groote ramp moet genoemd worden.

BUITENLAND.

Frankrijk.-De uitslag der verkiezing van Boulanger heeft ook in andere steden van Frankrijk een diepen indruk gemaakt. Te Lyon en te Havre is de bevolking betrekkelijk kalm gebleven. Er kwamen geene manifestaties in de straten voor. Te Marseille werd de uitslag der stemming met talrijke kreten van „ leve Boulanger ! leve de herziening !" begroet. Een hoop volk schreeuwde voor het Russisch consulaat „ leve Rusland !" Van daar toog men naar de prefectuur, waar men riep : „ leve Boulanger !" en " leve de Commune !" terwijl ook de Carmagnole gezongen werd.

Rijsel bood niet die buitengewone opgewektheid aan, als tijdens de twee jongste verkiezingen in het Noorder-departement gezien is. Slechts eenige manifestaties hadden plaats voor de bureelen der dagbladen. Ook vielen twisten voor, maar zonder eenige beteekenis, tusschen Boulangisten en anti-Boulangisten en het „ Vive Boulanger !" werd nu en dan met gefluit begroet. Een groep volk trok door de straten, zingende de Marseillaise en de Chant du Depart.

De Parijsche studenten hebben een brandstapel gemaakt van Boulangistische dagbladen en daarop een pop gelegd, die den generaal moest voorstellen. Toen de hoop in brand gestoken was, danste men er omheen zingende: „ conspuez Boulanger !" Eenige Boulangisten riepen : „ leve onze dappere generaal !"

—Men is te Parijs begonnen met het afscheuren van de verkiezingsbiljetten, die op de openbare gebouwen prijkten. Op den voorgevel der Beurs werden niet minder dan 65 biljetten op elkander geplakt gevonden: op het gebouw der Fransche Bank werden er 56 op elkander geplakt.

—De *Univers* ontvangt het volgende Telegram uit Lucern.

De Zwitsersche bisschoppen verzoeken de katholieken meetings en volksvergaderingen tegen de slavernij te beleggen. Zij bevelen geldinzamelingen voor dit doel.

Na zijn schitterenden veldtocht in Frankrijk, België, Duitschland, Engeland en Italië is Kardinaal Lavigerie thans naar Algerië vertrokken. Hij heeft zich te Marseille ingescheept, op een der postbooten der Transatlantische Compagnie.

—Zooals in de telegramen van verleden week vermeld stond, is het ministerie Floquet afgetreden en het schijnt heel wat voeten in de aarde gehad te hebben eer Carnot den man kon vinden, die willens en in staat was, een nieuw kabinet te te vormen. Méline slaagde niet. Waldeck Rousseau en andere staatslieden van naam wezen de opdracht van de hand. Daarna wendde Carnot zich tot Rouvier. Of deze zich van de opdracht met goed gevolg kweet wordt niet gemeld. Wel dat er ten slotte toch en nieuwe ministerie is samengesteld, waar in Tirard zitting heeft als President en voor Koophandel. Rouvier voor Binnenlandsche Zaken, en Freycinet voor Oorlog. (Zie voor de andere leden: Noticia)

Duitschland. — De Duitsche Rijksdag heeft het wetsontwerp betreffende Oost-Afrika behandeld. Graaf Herbert von Bismarck leidde het debat in met te zeggen, dat het vermoorden der zendelingen de zaak spoedeischender had gemaakt; de zeemacht alleen was niet voldoende, er moeten koloniale troepen meewerken, en daaromtrent zou kapitein Wissman, bestemd om aan het hoofd dier troepen te staan, nadere bijzonderheden geven. Deze nam dan ook het woord om mee te deelen dat hij een plan ontworpen had. Het was voornamelijk om onderdrukking van den slavenhandel te doen; verder moet den invoer van wapenen en oorlogsbehoeften worden belet: de kusten moeten op nieuw veroverd worden; met goedheid was er niets uit te richten. Is eenmaal de opstand gedempt, dan kunnen de kuststaten voor Duitschland heel voordeelig worden en ongetwijfeld zal Duitschland eenmaal de renten oogsten van de kapitalen, die het thans ten offer brengt.

Inmidels was de rijkskanselier binnen gekomen, juist van pas om de tegenwerpingen van Bamberg namens de vrijzinnigen. en van Bebel namens de socialisten aan te hooren. Eerstgenoemde meende dat het nog de vraag was, of het wenschelijk is, Koloniën te bezitten. Hij wees op de slechte resultaten, die de koloniale politiek van Duitschland tot dusver had opgeleverd, het ondoelmatig optreden der Oostafrikaansche Maatschappij en op de afschrikwekkende voorbeelden van Frankrijk in Tongkingen van Italië in Massowah.

Windhorst daarentegen verklaarde zich voor het ontwerp. De onderdrukking der slavernij, zei hij, was voor hem hoofdzaak. Voor de wijze, waarop de gelden werden besteed, bleef de regeering verantwoordelijk. Hij stelde voor het ontwerp naar een commisie te verzenden, welk voorstel Von Bennigsen namens de middelpartijen overnam.

De rijkskanselier, hoewel het nut daarvan niet inziende, wijl een commissie er al niet meer van zeggen kan dan thans de volle vergadering, kon zich met het denkbeeld eener commissie wel vereenigen. Vervolgens betoogde Bismarck, dat hij zelf eerst na lang aarzelen tot de koloniale politiek besloten had. Hij voor zich was er nooit een vriend van geweest, maar nu volgde hij den wensch van de meerderheid der natie en als Duitschland nu eenmaal koloniën wil, dient het in Oostafrika toe te grijpen. Met Engeland be-

---

Ademas nan tabata ricoe i nan por a permiti nan mes é luho di cumpra un hinter stel di vaas, i si ta cos tabata posibel, ainda mas precioso, koe es un koe a kibra. Nan no a corda mas ai riba, sino te algun luna despues, den luna di Mei, koe un circunstancia masjá dolorosa a bolbe trecéle na nan memoria. Tabata mitar di cincoe ora di atardi, i ainda e jaja no a bolbe coe Pierre fó di keirementoe. Sustá senjora a camna dos tres biage caba bai bini den cas i por fin jen di ansia, temblandoe di cabez te na pia, el a bai para na un bentana, como si tur esai por hací binimentoe di nan, koe el ta spera, bira mas lihé. Ata el ta tende un pia ta bini; ta Molenaar ta drenta cas.

"Bo por sabi, querido esposo," el a curi contra Molenaar i puntréle coe un cara spantá .... "bo por sabi, unda e jaja a keda coe nos Pierre .... o, mi ta asina sustá, mi no por bisa bo com ansiá mi ta. Mi ta busca tur modo di tranquilizá mi, ma ta imposibel......Lo el no a haja ningun desgracia......Lo el no a......" El no a por sigi papia mas, pasobra lagrima tabata hoguéle. A costá Molenaar mes trabao pa dominá su mes inquietud i pa aparentá tranquiidad.

Pasobra, si e jaja só sali coe e jioe, nunca el sa tardá asina tantoe. Den di esai Molenaar a studiá tur sorto di suposicion, koe por ta aceptable i el a logra di calma su esposa un poco, i di modo koe el bira menos ansiá. Toch no por tabata posibel i probable mes, koe un di e ruman muhenan di Molenaar a contra coe é muchá i el a hibéle su cas? Atrobe un mei ora a pasa, i segun e minuutnan ta bai pasandoe, e dos esposonan ta bira mas ketoe, i cada un di nan ta sinti su curazon bati mas duroe di sustoe. Di golpi Molenaar a lamanta bula, el a cohé su jas i su sombré pa é bai mira ta na unda e jaja por a keda coe Pierre. En cuantoe senjora el a bolbe curi bai na bentana, i hustamente Molenaar tabata sali fó di cas, koe el a dal un gritoe di alegria: "Danki Dios, ata nan!" Ma e gritoe di contentoe a troca inmediatamente pa un gritoe doloroso i penetrante: "bo só !." — Apenas Molenaar tabatin tempoe pa el a cohe tene den su braza su esposa koe a bai flauw. El a bati klok i un bé un criá a parce. Confiando su esposa na cuidao di e criá, el a curi na porta di caja, el a ranca e jaja trece aden, i ....i e cara bleek manera morto di e jaja, koe a comunicá coe velocidad di relámpago na senjora e terible verdad, a biséle tambe suficiente.

"Unda e jioe ta ?" el ta puntréle sin embargo, frio manera morto i dominando é mes coe forza: "unda e jioe ta, Suze?"

Ni un respondi, ma un lamá di lágrima...... "Ma papia toch anto, papia anto toch," Molenaar a continuá, i involuntariamente el a cohéle sacudi duroe bai bini: "unda bo a larga Pierre?...." Unda Pierre ta? Ma papia toch anto!"

Tabata como e mucha muhé a bira muda, el a habri boca, ma ni un palabra ni un sona por a sali i su wowonan a keda ta peile manera di un hende loco. .... "El a bai !" por fin el dici, despues di grandi trabao. Kiko koe Molenaar a haci sin embargo pa sabi algo mas, tur tabata en vano.

Ha ! awor e jaja ta bai papia ....nó, el ta hari el ta come diente, el ta jora tur na mes tempoe, caba coe rabia el ta cuminsa camna, el ta cohé un garoti na kapstok, el ta drai bini i el kier dal Molenaar, koe tabatin fortuna di evitá e golpi. E borotoai a haci criarnan curi bini, i pronto delantı di porta di caja, koe tabata mitar habri, a jena un hopi hende curioso, koe tabata criticá i zundrá Molenáar. Segun nan, el tabata, pa no papia muchoe maloe, un hende gemeenkoe ta maltratá su sirbidónan, etc. etc. etc. Ma nan no a haja tem di caba papia, pasobra e jaja, harmá coe su garoti, a sali curi na caja i el a cai ariba nan coe paloe.... Den un momentoe nan a cohéle i nan a maréle .... "El ta loco, el ta loco," tur e hendenan di caja a cominsa gritá: "e burdugo, e cachó ai den a haciéle loco .... ma nos ta bai p'éle." Afortunadamente koe den e momentoe crítico, koe por tabatin mal resultado pa e famia Molenaar, a parcé coe un ligereza digno di alabanza un par di polis: un di nan, despues di a tende ta ki boroto tin, a bati na porta di Molenaar, mientras e otro tabata yuda suhetá e jaja loco, loke a costéle un bon diente den su duim, casi pa kitéle afó i e verwijt koe t'ele a horta e jiu. Un rato despues e polis a sali fó di e cas di Molenaar, el a bisa su companjero un cos poco poco, caba el a drai bisa a grupo di hendenan: "Allons, boso plama fó di otro, bai haci boso trabao, boso no tin nada di haci aki :" ma esai a importá e hendenan bien poco. Awor sin embargo koe e polisnan ta bai coe e jaja loco, i koe porta di e "*bonita Meneer*" ta keda será, tabata un pleizier pa toer e hendenan pa camna tras di e polisnan, di modi koe no a dura muchoe largoe, koe aï dilanti toer caya a keda ketoe i tranquil

E ta sigui.

—o—

staat daaromtrent de beste verstandhouding.

Op die goede verstandhouding met Engeland, zoowel in de quaestie van Oost-Afrika als in die der Samoa-eilanden legde hij voortdurend opmerkelijken nadruk en dit, gevoegd bij Bismarcks verzekering dat hij de koloniale politiek slechts zeer voorzichtig en in volle vriendschap met Engeland zou voortzetten, is wel het belangwekkendste van het heele debat. Over het algemeen verklaarden de verschillende sprekers zich in beginsel voor de goedkeuring van het crediet van twee millioen. De socialist Bebel daarentegen veroorloofde zich nog een schimpscheut op de manier van onzen Domela Nieuwenhuis. Hij zou tegen het ontwerp stemmen, dus verklaarde hij onder algemeene vroolijkheid van het Huis, omdat de Afrikaansche slaven het volgens hem veel beter hadden dan de Duitsche werklieden. De eerste bij voorbeeld hadden wekelijks twee feestdagen en de laatste nauwelijks één.

De slotsom van het debat was dat de wetsvoordracht in handen werd gesteld eener commissie van 21 leden tot het ondergaan van een onderzoek. Als deze er nu maar spoed achter zet; want de *Times* verneemt alweder uit Zanzibar, dat de Arabieren aan den Duitschen consul geschreven hebben, de gevangen missionarissen niet te zullen uitleveren tegen een losprijs. Zij eischen dat de Duitschers de kuststreek ontruimen en dat de zendelingen Muzelmannen worden: anders zullen zij hen ter dood brengen.

— Zondag (27 Jan.) vierde keizer Wilhelm zijn dertigste verjaardag en werd te dier gelegendheid in de slotkapel te Berlijn een godsdienstoefening gehouden. Bij de receptie, waren tegenwoordig verscheidene vorstelijke personen die voor deze plechtigheid waren overgekomen, voorts de leden van het corps diplomatique, en de rijkskanselier, wien de Keizer hartelijk de hand drukte. Des namiddags werden de vaandels en standaarden van de lijfwacht, tot dusverre in het paleis van den overleden Keizer bewaard, naar de residentie van den tegenwoordigen Keizer overgebracht. Laatstgenoemde heeft, naar aanleiding hiervan, een dagorder uitgevaardigd, waarin hij zijn grootvader en vader herdenkt, wier blik heeft gerust op deze vaandels en standaarden, welke naar zijne overtuiging, steeds en voor alle tijden kenteekenen zullen blijven van den ouden roem.

— Opmerkenswaardig is het, dat de Duitsche officieuse pers, welke weinige maanden geleden, telkenmale dat Boulanger zich ergens als candidaat stelde, verwikkelingen tusschen Berlijn en Parijs in het verschiet stelde, thans, nu de zaak er eenmaal toe staat, eene zeer phlegmatische *Gleichgültigkeit* aan den dag legt. Alle bladen zijn het er over eens, dat de verkiezing te Parijs eene zware nederlaag voor de republiek is. De *Nationale Zeitung* denkt zelfs aan de mogelijkheid eener zoo ironische wending der wereldgeschiedenis, dat de republiek zou kunnen ineenzinken in hetzelfde jaar, waarin men het eeuwfeest van hare geboorte viert. De *Nordd. Allg. Ztg.* ziet er niet slechts een zwaren slag voor het parlementarisme maar ook een feit van beteekenis in voor de buitenlandsche staatkunde. De *Post* raadt Boulanger gulweg aan, indien hij de republiek wil omverwerpen, zijne zegepraal niet den glans van het oogenblik te laten verliezen maar snel en krachtig te handelen. De vraag is, zegt het blad, of hij daartoe de noodige vastberadenheid bezit; in ieder geval heeft de tegenwoordige republiek zulk een stoot ontvangen, dat zij nergens meer als eene ernstige regeering zal behandeld worden. Bladen van minder beteekenis en warmer temperament, zooals de *Voss. Ztg.* en het *Berl. Tageblt.*, zien het gevaar van een oorlog voor Duitschland naderen, dewijl Boulanger ten slotte de moeielijkheden, die hij in het binnenland zal ontmoeten, door een oorlog zal willen afleiden. De politieke kringen denken er echter anders over dan deze organen.

Verschillende leden van wetgevende lichamen waren van oordeel, dat ook Boulanger een man is, met wien men het eens zal kunnen worden, en op grond daarvan was men van gevoelen, dat in de regeeringskringen de aanvang eener Boulangistische regeering tamelijk onverschillig zou worden opgenomen.

— De gelijktijdige tegenwoordigheid te Berlijn der Pruisische metropolitanen en de onderscheiding, waarmede zij door den keizer en de keizerlijke familie ontvangen werden, wordt zeer opgemerkt. Hunne tegenwoordigheid viel samen met die van vorst Von Hohenlohe, broeder van den kardinaal van dien naam, die met de twee aartsbisschoppen de eer genoot met de keizerlijke familie aan tafel te zitten.

De Rijkskanselier had voor eenige dagen in den Bondsraad een langdurig onderhoud met baron Von Franckenstein, hoofd der Centrumsfractie. Daar Von Franckenstein geen lid van den Bondsraad is, denkt men, dat hij over een kerkelijk politiek vraagstuk is geconsulteerd. Naar aanleiding van de tegenwoordigheid der metropolitanen en der conferentie in den Bondsraad vraagt men zich af, of er niet van een herziening der kerkelijke politieke wetgeving van het Rijk of van een overleg betreffende de door den Paus te creëeren kardinalen sprake kan zijn.

Engeland. — De *Times* gelooft niet aan het slagen der pogingen, die aangewend zullen worden om het rijzen van Boulanger te verhinderen. De nieuwe pogingen tot samentrekking der republikeinsche krachten zullen even als de vroegere mislukken, en het wederoptreden van Boulanger als minister van oorlog zou een nieuwe schrede zijn tot datgene, wat de onvermijdelijke afloop schijnt te wezen van het tegenwoordige hoofdstuk der geschiedenis van Frankrijk.

De *Standard* zegt, dat de verkiezing van Boulanger eene ernstige gebeurtenis is, die voor velen de beteekenis zal hebben van het uitluiden der Republiek. Nooit (zegt het blad) heeft Parijs iets onwaardigers en zinneloozers gedaan. Het hoogste gezag is thans voor Boulanger voor het grijpen. Doch voelt hij zich opgewassen tegen de ontzettende verantwoordelijkheid, die er op hem zal komen rusten? Wij willen niet zeggen dat er uit zijne verheffing tot het gezag onvermijdelijk strijd moet voortkomen; doch hij zal tegenover Duitschland eene houding moeten bewaren, die onfeilbaar tot oorlog leiden moet, tenzij Duitschland zich groote zelfbeheersching oplegge.

Oostenrijk.-Omtrent het schielijk overlijden van den Oostenrijkschen kroonprins aartshertog Rudolf meldt een Nederlandsch blad het volgende: De dertigjarige troonopvolger is door den dood weggerukt op het oogenblik dat hij zich, gezond en wel, aan het edele jachtvermaak zou overgeven. Een plotselinge verlamming van het hart schijnt de oorzaak te zijn van dit diep betreurenswaardig sterfgeval. De Oostenrijksche bevolking werd door de treurmare in diepe ontsteltenis gedompeld. Bij groepen verzamelde te Weenen zich de menigte in den omtrek van den Hofburg, in de voornaamste straten en rondom de beurs. De telegraafbureau's werden letterlijk bestormd; die opgewondenheid was ongetwijfeld het gevolg van de uiteenloopende berichten, die omtrent het sterfgeval de ronde deden. De Kamerzitting werd onder groote ontsteltenis verdaagd. Alle schouwburgen zijn gesloten en de vermakelijkheden tegen het carnaval afgezegd. Van verschillende huizen werd onmiddellijk de rouwvlag uitgestoken.

Het is dan ook voor Oostenrijk een zware slag, den beminden troonopvolger in den bloei des levens als door een bliksemstraal bij helderen hemel te zien neergeveld. Vooral voor den grijzen keizer moet het doodsbericht verpletterend zijn geweest, en zwaar wordt de jeugdige weduwe door het smartelijk verlies van haar gemaal beproefd.

Aartshertog Rudolf was den 21en Augustus 1858 geboren en den 10en Mei 1881 in het huwelijk getreden met de zeventienjarige prinses Stephanie van België. Daar hij de eenige rechtstreeksche mannelijke erfgenaam was van keizer Frans Jozef. en in Oostenrijk-Hongarije, evenals in Nederland, de vrouwelijke linie eerst bij afwezigheid van elken mannelijken afstammeling uit het regeerende Huis voor de regeering in aanmerking komt, gaat de kroon thans bij 's keizers afsterven over op zijn tweeden broeder, den 56jarigen aartshertog Karel Lodewijk.

Het plaatsje Mayerling, waar kroonprins Rudolf bezweek, ligt bij de badplaats Baden in het Weener-Woud, slechts een uur sporens van Weenen. 's Middags om een uur is het lijk reeds naar de hoofdstad overgebracht, waarbij het oude Spaansche ceremoniëel werd in acht genomen. De door twee witte muilezels gedragen kist, van flambouwdragers voorafgegaan en door hellebardiers begeleid, werd in de kapel van den Weener Hofburg gebracht en daar op de baar geplaatst.

V. S. v. N. Amerika. — Wanneer Kamer en Senaat der Vereenigde Staten het wetsvoorstel op de immigratie, dat door eene commissie uit eerstgenoemd lichaam is onderzocht en goedgekeurd, aannemen ontstaat daardoor een toestand, waarmede alle Europeesche Staten ook Nederland, maar vooral Duitschland, rekening zullen te houden hebben. Dit ontwerp heeft de strekking om een dam op te werpen tegen den overgrooten stroom landverhuizers, die zich telken dage in de Nieuwe Wereld stort.

Iedereen, die zich in Noord-Amerika wil vestigen, zal volgens de bepalingen van het ontwerp moeten voorzien zijn van een getuigschrift, onderteekend door den in zijn land gevestigde consul-generaal der V. S. die daarin verklaart, dat genoemde houder nooit wegens politiek of crimineel vergrijp is veroordeeld geweest, physiek en verstandelijk gezond is en genoegzame middelen bezit, om niet ten laste der V. S. te komen. Daarenboven zal de immigrant bij aankomst worden onderworpen aan een nauwkeurig onderzoek der overheid, die, bij onvoldoenden uitslag daarvan, het consulair getuigschrift als van geener waarde kan beschouwen. En ten slotte worden nog inkomende rechten op hem geheven: vijf dollars per hoofd.

Wat daarvan de gevolgen zullen zijn, valt licht na te gaan: Veroordeelde misdadigers zullen geen schuilplaats meer in Amerika kunnen vinden, en de immigranten, die zich op het grondgebied der groote republiek komen vestigen, zullen noodzakelijkerwijze niet beneden het peil van den flinken werkliedenstand kunnen dalen. Of de Europeesche Staten ontevreden zullen zijn, hun proletariaat nu te moeten behouden, is eene vraag, waarmede Amerika zich niet heeft bezig te houden, wanneer zijn eigen belangen op het spel staan. Het zal zich nu vrijwaren tegen den inval van revolutionnaire elementen uit Europa, met name uit Duitschland, waar maatschappijen, min of meer openlijk door de regeering begunstigd, vrijgelaten misdadigers of ongelukkigen zonder bestaan vrijen overtocht naar New-York verschaffen, om er de *Heimath* van te ontlasten. Maar voornamelijk is het ontwerp tegen de Chineezen gericht. Dezen, bijna allen zonder bestaan en met uiterst geringen behoeften, daarbij zeer arbeidzaam, benemen bij honderdduizenden den Amerikaanschen werklieden een voor den Europeaan noodzakelijk loon.

Dit wetsvoorstel, van Amerikaansch standpunt beschouwd, hoogst nuttig en wel overlegd, zal te Washington voor de Kamer gebracht worden óf tegen het einde der loopende zitting óf in de allereerste bijeenkomsten der nieuwe Kamer, in Maart.

Australie. — Een uit Londen geseind bericht over de Samoaquaestie deelt mede, dat, in weerwil der Amerikaansche en Engelsche oorlogsbodems de Duitschers het eiland steeds blokkeeren. Daarentegen werd uit Berlijn geseind, dat de Duitsche regeering reeds eene schikking in der minne heeft voorgesteld, terwijl ook de Duitsche pers den staf breekt over de handelingen der Duitsche agenten op Samoa. Intusschen zou het Duitsche eskader, te Cameroen voor anker liggende het bevel hebben ontvangen, zich naar Samoa te begeven.

—o—

„DE STANDAARD" OVER DE NIEUWE SCHOOLWET.

—o—

—De Standaard geeft zijn program in zake de schoolquaestie aldus aan:

Ons stelsel vraagt, dat voor de toekomst de school *aan de ouders* hergeven worde; dat alle ouders, die betalen kunnen (liberaal, roomsch of anti-revolutionnair) *zelven* in de behoefte aan onderwijs voor hun kinderen voorzien; dat waar sommige ouders hiertoe *on* of *min*-vermogend zijn, hulp van particulieren of kerken hun hierbij mocht te stade komen, en dat eerst waar ook deze te kort schoot, Rijk, provincie of gemeente geldelijk hulpe bood.

Dit ideaal is intusschen dan eerst te verwezenlijken, als ook de tegenpartij haar kracht van particulier initiatief herwint en voor ons volksonderwijs niet alleen haar stem en woord, maar ook *haar geld* veil zal hebben. Nu dit nog *niet* het geval is, en het onderwijs voor *haar* kinderen en de kinderen van *haar* armen voorshands zonder de krukken van de staatshulp nog niet loopen kan, blijven wij als staatsburgers dus gehouden, *voor haar scholen mee te betalen*. En overmits de tegenstanders van de Schoolwet ruim de helft van de natie vormen, betaalt die helft van de natie, die *niet* van deze school gediend is, ruim de helft in de kosten.

Welnu, dit zullen we voorshands moeten blijven doen, maar dan is het ook billijk, dat althans het Rijk ophoude zijn extra-toelage geheel naar dien kant te doen afvloeien en ons, bij manier van restitutie voor te veel betaalde belastingen, ook voor onze school hierin aandeel geve.

Dan *ontvangen* we nog niets en krijgen we slechts een *zeer klein gedeelte* terug van wat ons in strijd met recht en billijkheid wierd afgevorderd; maar de ban zal dan toch gebroken zijn.

Op drieërlei mag dus aangedrongen: 1° De Regeering dient warborgen te zoeken, dat niet langer de helft der natie, die *niet* van de openbare school gediend is, nog steeds gedwongen worde, uit eigen beurs te betalen voor het schoolonderwijs van gegoede liberalistische families. 2° De Regeering dient bij manier van restitutie ons een gedeelte terug te geven van wat we tegen allen eisch van billijkheid voor de school der liberalistische onvermogenden betalen, terwijl zij voor *onze armen* geen cent opbrengen. (Rijksvergoeding voor alle on' of minvermogenden, van wat richting ook).

En 3° de Regeering dient een weg te openen, waardoor de opleiding van onze onderwijzers, vergeleken bij die van de openbare onderwijzers, niet aan den armen Lazarus bij den rijken man doe denken.

Met veel minder zal de Regeering niet toe kunnen, want voor dezen drieërlei eisch is de publieke conscientie gewonnen.

Dit kunnen en moeten *alle* partijen ons toestaan.

Wie ons dit weigert, is geen man van billijkheden en drage zelf de verantwoordelijkheid voor de gevolgen, die dan slechts op den kop van zijn eigen partij kunnen neerkomen.

Voor minder dan dit *minimum* is de strijd aan de stembus niet gestreden en een Kabinet, dat hier koel onder bleef, zou eenvoudig den steun verliezen, dien het tot dusver bij ons volk vond.

NOTICIANAN DI CABEL.

—o—

23 di Febuari.

Paris. — Dificultadnan pa formacion di Ministerio nobo ta sigi. Rouvier. Picard a haci toer nan posibel por nada. Nan ta kere koe Carnot mester disolvé Cámara.

Grevy ta gravemente maloe.

Toren di Eifel lo ta klá den 15; dia ja el a jega na un altura di 225 meter.

Londen. — Den eleccionnan koe a worde hací, un Gladstoniana (partidario di Gladstone) a sali elihí. Noticianan di Samoa ta sigurá, koe Alemannan a blokeá e isla apesar di presencia di barcoenan di guera ingles i americano.

Madrid. — A worde nombrá un comision pa lei electoral di Cuba.

Ningun Cubano por worde elihí. Ministro di Colonianan a toema su ontslag riba pidimentoe di Sagasta.

Paris. — Meline a aceptá encargo di di formá un Gabinete, ma el ta topá coe grandi dificultadnan. Waldeck, Rousseau i otro hombernan politico di importancia a nengа.

Riba pidimentoe di Carnot, Freycinet lo aceptá relacionnan enterior, pero el a declará koe el ta preferá di ser Ministro di guera.

Berlin. — Gobierno a proponé un arreglo di cuestion di Samoa, bao di vigilancia di Consulnan americano, ingles i aleman na Pia.

Londen. — *Morning Post*, explicando situacion di Europa, ta conseхá Gobierno di fortifica Malta i Gibraltar.

Corte di apelacion (hooger beroep) a confirmá sentencia di O' Brien. Corantnan di Australia i di Nueva-Zelandia ta simpatiza coe Estados-Unidos den e cuestion di Samoa.

Pesth. — Tin grandi demostracion contra e nobo projecto militair.

New-York. — Un di e protectornan di compania koe a acepta rafiuamentoe di sucoe pa medio di electricidad, a declará koe e compania tabata cómbina pa cometé enganja.

Madrid. — General Villa Campo a muri den prison.

La Haya. — (Den Haag) Rei di Hoelanda ta masja maloe.

Paris. — Meline a abandoná e mision di formá un ministerio nobo. Carnot lo jama Rouvier. Tribunal di Comercio a declará koe Compania di Canal di Panamá ta un Sociedad Comercial i nó civil manera Tribunal di Sena a juzgucle.

Londen. — Na habrimentoe di sesionnan di Parlemento (reunion di e dos Cámaranan di representantenan di pueblo na Inglaterra) lo worde presentá un projecto pa fia 100 millon.

Madrid. — Sagasta a proponé di reduci ejercito, grandi di sensacion.

Paris. — Ministerio nobo ta forma: Tirard, ministro di Comercio i President di Consehó: Baron de Courcelles di Rel: Exterior: Freyeinet, di guera; Rouvier di Finanzas; Constanz, di Interior; Taye, di Agricultura; Fallierès, di Instruccion Pública; Almirante Juarez, di Marina i Colonia: Ives Gujot, di Obranan púolico; Thevenot, di Justicia.

Londen. — Parlamento a habri su sesionnan. Discurso di trono ta sigura koe relacionnan coe toer potencia (nacion) ta amistosa. El ta bisa tambe, koe ta necesario di cuida limitenan pa seguridad di Comercio.

Berlin. — Nan ta bisa koe Sultan di Marocco a concedé na Alemania un teritorio cerca di limite di Alegria pa é establecé un estancia di barcoenan aleman.

Dia 25.

Paris. — Courcelles a nengá Ministerio di Rel: Exterior, koe Spuller a aceptá na soe lugar. Corantnan ta hostil (enemigoe) na e Gabinete nobo.

Berlin. — Diferente barcoenan blindá a ricibi orden di bai Samoa.

Londen. — Subsecretario di Colonianan a declará den Cámara koe interesnan di Australia lo ta debidamente protehé den cuestion di Samoa. Balfour Secretario di Estado pa Irlanda, den su respondi na un interpelacion riba tratoe di prisioneroenan politico, a declará koe lo nan worde tratá segun leinan koe ta existi.

New-York. — President di EE. UU. a sanciona e lei koe tien relacion coe canal di Nicaragua.

Dia 26.

Paris. — Ministerio nobo a presentá e mes den Cámara i den Senado; el a anunciá e politica, koe lo el signi a pidi un reunion general, principalmente pa votá presupuesto (budget) di 89, di cual lo depende bon exito (resultado) di Exposicion (Tentoonstelling).

Diferente reunionnan di Socialistanan a worde plamá fó di otro pa polisnan.

Berlin. — Corantnan aleman ta condena e celo exesivo (di mas koe mester) di agentenan aleman na Samoa; nan ta declará koe imperio aleman no kier ningun guera coe EE. UU. di America.

Londen. — Cámara a doena principio na discusion riba discurso di trono. Convencion riba primanan (premie) azucarera a lamanta grandi Oposicion.

Dia 27.

Paris. — Habrimentoe oficial di Exposición ta anunciá pa dia 5 di Mei.

Cámara di Diputadoenan a aprobá e lei, koe ta garantizá e sistema di votacion secreto den eleccionnan.

Tribunal civil i di Comercio ta reclama jurisdiccion (autoridad, poder) riba cual di Panamá, i e asuntoe a worde hibá delanti di Corte Superior.

Escuadra aleman koe ta fondeá na Cameroen. na West di Africa, a ricibi orden di bai Samoa. Nan ta reda di un Casamentoe den Prins Alejandro di Battenberg coe é célebre cantatriz Maria Lossinger.

Madrid. — Vapor *Isla de Cuba* a nuafragá (perdé) riba costa di Galicia. Tripulacion, 300 passagier i correspondencia, toer a worde salbá. Na e banket di despedida, Salamanca a manifestá koe Su promé cuidao lo ta di moralizá (dretsjá) Administración di Cuba.

Dia 28.

Paris. — Lafont, diputado radical, a pacesentá den Cámara un proyecto di resolución, den di cual cada individuo ta tahá di presentá e mes na mes tempoe como candidato den diferente circulonan electoral.

Berlin. — Emperador a manifestá su intención di bai visitá la Reina Victoria; lo é worde ricibí coe grandi pompa na Londen i na Windsor.

La Haya. — (Den Haag) — Estado di Rei di Hoelanda ta pió dia pa dia. Di un momento ó otro e último golpi lo ta worde sperá.

Londen. — *Standard* tratando riba situacion politica di Hoelanda, ta considerá e consecuencianan, koe lo por toema lugar despues di morto di Rei. E courant no ta haya ningun motiboe, koe por hustificá e temor, koe despues di rei su morto, lo por tin algun cambio den independencia i seguridad di Hoelanda. *Standard* ta bisa també koe podisé Alemania pidi sucesion den Luxenburgo, ma el ta soponé koe potencianan lo combini di declará e lugá aji neutral, si acaso resultá un guera den Francia coe Alemania.

Vienna. — Corresponsal di *Agencia Havas*, a worde expulsá:

Den Cámara di Dipoetadonan na Pesth ta worde discutí e lei militair.—

Spaar- en Beleenbank
VAN
CURAÇAO.

Degenen, die ter zake van hijpotheek of obligatie meer dan drie maanden interesten aan voormelde Bank verschuldigd zijn, worden hierbij *strengelyk aangemaand*, die interesten binnen den tijd van één maand aan te zuiveren; zullende bij niet voldoening aan deze aanmaning, voor wat betreft de hypotheken, stappen worden genomen ter opvordering van kapitaal en interesten, en, voor wat betreft de obligatien de borgen worden aangeschreven om kapitaal en interesten af te betalen.

Curaçao, den 8 Februari 1889.
Namens het bestuur
van voormelde Bank,
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.
De Secretaris,
J. MÖLLER.

ANUNCIO

Beendementoe na fiendisji di PREENDANAN koe tin plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 Juli te 31 December 1886, bau di No.6058 W te 456 X, lo tien loega Djaweebs, dia 7 di Maart awoor, i dianan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beendemeentoe.

Corsouw, 14 Februari 1889.
President,
M. P. CURIEL.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO CURAÇAO EN MARACAIBO.

1889.	Valencia.		Cairngorm.		Philadelphia		Valencia.		Cairngorm		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	9	Jan.	19	Feb.	31	Feb.	13	Feb.	22	Maart	7
Komt aan te CURAÇAO	„	16	„	27	„	7	„	20	Maart	2	„	14
Vertrekt van „	„	18	„	28	„	8	„	22	„	4	„	15
Komt aan te PTO. CABELLO	„	19	„	29	„	9	„	23	„	5	„	16
Vertrekt van „	„	19	„	29	„	9	„	23	„	5	„	16
Komt aan te LA GUAYRA..	„	20	„	30	„	10	„	24	„	6	„	17
Vertrekt van „ ..	„	25	Feb.	4	„	15	Maart	1	„	11	„	22
Komt aan te PTO. CABELLO	„	26	„	5	„	16	„	2	„	12	„	23
Vertrekt van „	„	26	„	5	„	16	„	2	„	12	„	23
Komt aan te CURAÇAO....	„	27	„	6	„	17	„	3	„	13	„	24
Vertrekt van „	„	28	„	7	„	18	„	4	„	14	„	25
en doet La Guayra aan om passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.	„	29			„	19	„	5	„ *		„	26
Komt aan te NEW-YORK..	Feb.	5	„	15	„	26	„	12	„	2	April	8

Stoomschip Maracaibo.

‡ Vertrekt van CURAÇAO..	Jan	19	Jan.	29	Feb.	9	Feb.	23	Maart	5	Maart	16
Komt aan te MARACAIBO....		20		30		10		24		6		17
‡ Vertrekt van " ..		26	Feb.	5		16	Maart	2		12		23
Komt aan te CURAÇAO......		27		6		17		3		13		24

‡ Kan van Curaçao en Maracaibo een dag vroeger vertrekken.
* Keert niet terug naar La Guayra.

De Stoomschepen *Valencia* en *Philadelphia* zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaargebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

Het Stoomschip *Cairngorm* neemt geen passagiers van New York.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN,
Agenten op Curaçao.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van GOUDEN en ZILVEREN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1886, onder N°. 6058 W t/m 456 X, zal plaats hebben op Donderdag, 7n. Maart a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 4 Februari 1889.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T, halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smée- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trêe en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

TE KOOP
BIJ
I. S. Scheidelaar

Vaatjes loodwit in olie, droog loodwit, zinkwit, geeloker, Koningsrood, menie, Spaansch- Friesch- en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichten, maten voor natte en drooge waren, Cooijmanslikeuren en elixir, goedkoope Holl. sigaren, zwarte thee, Holl. speelkaarten, verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sorteering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwarte cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanels, dameskousen. mannensokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

COLEGIO "STO. TOMAS"
PAA ALUMNOS INTERNOS,
BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.
OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE
CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informes diríjanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*